

страйки 1936 року у Львові. Однак соціально-економічна політика ОУН і зростання її впливу серед українських робітників та селян не давало можливості комуністичним агітаторам зтягнути людей у свої тенета.

УДК 883:82(091)

23. АМБІВАЛЕНТНІСТЬ ОБРАЗУ МІСТА У ПРОЗОВІЙ ТВОРЧОСТІ В.ВИННИЧЕНКА ТА М.ХВИЛЬОВОГО

Малець Л.В. - студентка 5 курсу

(Київський університет ім.Тараса Шевченка)

Науковий керівник: д.ф.н., проф. Погребенник В.Ф.

Визначальною рисою творчості В.Винниченка та М.Хвильового є її виразна заангажованість на проблемах міста. Тож і актуальність даної роботи полягає у визначенні особливостей розкриття даної теми у прозовій літературі початку ХХ ст., зокрема, у творчості В.Винниченка та М.Хвильового. Дуже цікаво простежити розвиток урбаністичної проблематики у творчості українських митців 1-ої чверті ХХ ст., коли ця тематика тільки набирала розвитку і визначалась у своїх закономірностях. Це становить тим більший інтерес для літературознавства, якщо врахувати, що в українській критиці ще донедавна панував погляд на українську літературу як на літературу, заангажовану на сільській тематиці. Популярною була народницька концепція села як джерела народної моралі, сховища народних звичаїв та народної моралі, а місто - розсадник аморальності, деструкції людської особистості - звідси й домінування в українській літературі навіть у ХХ ст. буколичних мотивів, сільської ідилії, сентиментальності.

На початку ХХ ст. в українській літературі, захопленій найновішими філософсько-естетичними віяннями почався поступовий, хоча і не безболісний перехід від народництва, яке тим не менше зберігало свої позиції і в більш пізній літературі, до модерних філософсько-психологічних теорій, заглиблення в психологічні переживання конкретної людської особистості, захопленої бурхливим виром тогочасного життя, порушеної розміреності існування. І ці нові погляди якнайкраще втілювалися в урбаністичній літературі, зокрема в творчості В.Винниченка і М.Хвильового. Людина в творах цих письменників опанована болісними пошуками сенсу буття, пошуками свого місця в бурхливих водах тогочасного життя. Тож і саме місто, місце свого існування, вони сприймають через призму цих роз'ятрених переживань, воно ніби втілює в собі їхній м'ятежний, неспокійний дух, стає епіцентром усіх духовних пошуків часу.